

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Beneficia Vetera Et Nova, Divæ Virginis Dittelbacensis

Sang, Eucharius

Wirceburgi, 1607

Capvt XXV. Religiosus Franciscanæ familiæ persanatur, cuius periculosè intumuerat venter, & induruerat, vt ingentes dolores sustineret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64129)

aduersa valetudo sit impedimento, rei diuinæ ac pietati vacaturam: Fidem ne fallas datam, diligenter caue. Ad sis bonæ menti, ô DEI Mater; nec nos, nisi benedixeris, dimitte; plena es gratiarum, plena rore cœlesti.

CAPVT XXV.

Religiosus Franciscanæ familiæ perfanatur, cuius periculosè intumuerat venter, & induruerat, vt ingentes dolores sustineret.

Diaçesi hac nostra Wirceburgensi parumper migremus in Bambergensem, vt in ea quoque notemus DEI parentis beneficentiam in ægros collatam; & quidem in Collegij Germanici Alumnum. Pius & beneuolus Lector, facile spero, veniam mihi dabit, si quid pro meo singulari in illud charum & dulce quondam Domicilium affectu, strictim tamen, hinc de eo attigero.

Gregorius, XIII. Pontifex Maximus, & communis Pastor Ecclesiæ memoria dignus æterna, ad culmen Pontificiæ dignitatis euectus, nil antiquius, nil prius habuit, quam vt omnium curare posset salutem; ac eorum inprimis qui in Germa-

nia,

nia, ab Ecclesia Catholica eiusque Pastoribus facta discessione, miserè in errores prolapsi essent inextricabiles. Quocircà sumptibus maximis, in Vrbe, pro Germana Iuuentute, erexit Collegium, vnicè desiderans, vt in eodem scientia literarum, probisque moribus instructi quàm plurimi, in patriam remitterentur, non armis, sed literis & Religione dimicaturi aduersus impietatem. Haud diu post erectionem, cùm ad illud, ex omnibus panè Germaniæ prouincijs, Iuuenum fieret concursus, locum etiam accepit in eodem Michaël Anisus, Saxo natione. qui breui, dum inibi, Sanctissimi Pontificis munificentia & liberalitate, vixit, eos fecit progressus, vt inter florentes annumeratus sit Colonias (bis illud quotannis, Vere nouo, & Autumno fieri solet) quæ in Germaniam, curandæ aliorum salutis causa, tunc mittebantur. Reuersus in patriam, vbi aduertit, mundi dolis & fraudibus facilè accidere posse, vt aliorum saluti inuigilans, suam periculo exponat; ob mille laqueos & pedicas Dæmonis; consilium capit datum à Numine, planèque constituit, & lubricum fallacemque mundum deserere, & Religiosum vitæ genus amplecti. Cum autem sibi, præ cæteris Religiosorum familijs, D. Francisci placeret, in eam admitti rogauit, sui que voti factus est compos. Probè interim memor, se altum in Collegio Urbis, & orbis nobilissimo, vt Germanos ciues suos, à fide aberrantes Catholica, ad saniorè mentem reduceret, & peccatorū cæno inhæretes ad meliorè vitæ frugem reuocaret; Concionandi munus à Su-

perioribus delatum suscipit lubens Bambergæ, & obit cum laude fructuque multorum. Excipit etiam poenitentium confessiones, magna animorum sanandorum cupidine; nihilque omittit, quod Medici officium spiritualis requirat. Vtinam virtutem huius, iuandique alios ardorem, Collegij Germanici Alumni vniuersi æmulentur.

Inter hæc autem periculoso ille morbo corripitur, intumescit venter eius & indurescit, sustinetque acres dolores. Vocatur & dimittitur Medicus, nihil proficiens. In Numine itaque fiduciam ponit, minimè licet refugiens mortem, si Diuinæ ita visum sit voluntati. Confugit etiam ad D. Virginem, quam sibi patronam in periculis, & in omni vitæ cursu delegerat, orans & voto adiecto supplicans: si saluti expediat animæ suæ, & aliorum commodis, vt ad pristinam redeat valetudinem; se doni accepti immemorem fore nunquam, quinimò in sacro Dettelbacensi Sacello beneficentiæ istius fore præconem. DEVS & Diua audiunt preces, votisque annuunt. valetudinem ille recipit, & mox consueta quoque munia & officia pietatis, ob ægritudinem aliquamdiu intermissa, resumit. Sanus iam & incolumis, venit Dettelbachium, rem diuinam peragit; & valetudinem sibi à DEO eiusque Parente redditam, sequenti carmine, Anno
M. D. XCVI. Wirceburgi impresso, testificatur.

Quas

Vas tibi Virgo Parens grates, quas debeo laudes,
 Vnica post summum spes mea Virgo DEVM?
 Aeger, & extremo vita quasi sine laborans,
 Visus eram medica non reparandus ope.

Sic ego: Dissolui cupio, non esse superstes;
 Nil minus arbitrio cedat utrumque DEI.
 Susceptisque piam votis implorare MARIAM,
 Hac spondens gratam mentis in Aede preces.
 Ecce tumens illa mollescit venter ab hora,
 Qui, distenta velut tympana, durus erat.
 Vitales redeunt succi, stomachumq; renatum
 Quarta videt tandem Luna tenere cibos.
 Debitor ergò, sacri mysteria magna tremendi
 Hoc peragens, solui ter celebrata, loco.
 Qui dolor Hæreticis; haud nomine Virginis huius
 Desinit Omnipotens edere mira DEVS.
 Diua tuo Mater qua munere vita retenta
 Est mihi, decurrat munere pura tuo.
 Meq; tuos inter minimum Patrona clientes,
 Cor te namque meum diligit, esse velis.

CAPVT XXVI.

Claudicatio in virgine curatur.

N Vrum plerumque telum, liberis necdum
 adultis, immatura morte si parentes eripi-
 ātur. Siquidem recta educatione non rarò